

Voorwoord

Ik denk dat deze teksten niet goed tot hun recht komen als je ze gewoon doorleest. Het waagt een poging om weer te geven wat we met de kring uit een bijbeltekst gehaald hebben. Om echt iets te leren, om echt te weten wat God in zijn bijbel bedoelt en om het echt ten volle tot je door te laten dringen, moet je de bijbelteksten zelf lezen. Laat dit maar een paar suggesties zijn in welke richting je het zou kunnen zoeken en bestudeer de bijbelteksten. Lees ze en lees ze over, denk erover na en bid God om wijsheid. Ik hoop dat het dan een enorme zegen voor je zal zijn.

De studie over Romeinen 3 t/m 8 is voor het grootste deel gebaseerd op het boek 'Het normale Christelijke leven' van Watchman Nee. Als je over het onderwerp meer wilt weten, dan is het een aanrader om dit boek te lezen.

Romeinen 3 t/m 8

Galaten 2:20 Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven.

Romeinen 1:17 Want gerechtigheid Gods wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, gelijk geschreven staat: De rechtvaardige zal uit geloof leven.

Mooie teksten, nietwaar? Maar wat houden ze in? Wat wordt er bedoeld als er staat dat Christus in je leeft en dat je uit het geloof leeft? Dat is een lang verhaal. Laten we beginnen bij het begin.

Zonde, zonden en de oplossing, Hoofdstuk 3

Romeinen 3:9-20 zegt dat niemand rechtvaardig is. Iedereen heeft gezondigd. Volgens de wet is iedereen schuldig, want de wet doet de zonde kennen. Vers 23 zegt nog eens dat iedereen gezondigd heeft en daarom de heerlijkheid van God zal moeten missen. Het plan dat God met de mens heeft, is heerlijkheid. De zonde heeft dat onmogelijk gemaakt. Het doel van de verlossing is opnieuw heerlijkheid. God wil dat alle mensen zijn kinderen zijn en in zijn heerlijkheid zullen zijn. De oplossing van ons probleem is dat wij gerechtvaardigd zijn door het geloof. Door het geloof, in het bloed van Jezus, zijn onze zonden vergeven. Wij worden gerechtvaardigd door genade, niet door de wet (3:21-26, 5:8-11).

Hoofdstuk 5

In Romeinen 3:21-5:11 wordt gesproken over 'zonden' (meervoud dus). Je moet hiervoor wel de Statenvertaling lezen, deze geeft dit het nauwkeurigste weer. In hoofdstuk 5 vanaf vers 12 wordt er gesproken over 'zonde' (enkelvoud dus). Dit verschil is belangrijk. De zonde is de macht die in ons werkt en ervoor zorgt dat wij zonden begaan. Toen Adam zondigde, is de macht van de zonde in de mensen gaan werken. Door één mens is de zonde in de wereld gekomen. Door één mens, Jezus, is er vervolgens rechtvaardiging gekomen.

Hoofdstuk 6

Hoofdstuk 6 vertelt ons dat wij met Christus zijn gestorven en opgewekt. Wij zijn dood voor de zonde. De oplossing voor die macht die de zonde over ons heeft is dus niet dat de zonde is uitgeschakeld, maar dat wij zijn uitgeschakeld voor de zonde. Toen Jezus stierf zijn wij, in Hem, ook gestorven. Toen Jezus weer levend werd, werden wij voor God ook weer levend. We hebben een nieuw leven, in Christus. De zonde heeft niets meer over dat nieuwe leven te zeggen.

Zo zien we dus dat we twee problemen hebben: zonden, de verkeerde dingen die we gedaan hebben en de zonde, de macht die in ons werkte en ons tot zonde leidde. Zo zijn er ook twee oplossingen: het bloed is het betaalmiddel voor onze zonden. De dood van Jezus is de oplossing voor de zonde.

Het bloed is er eigenlijk voor God, het is er niet voor ons. Het bloed is er zodat voor God onze zonden weg zijn, onze straf betaald is. Zo voldoen wij aan Gods eisen en heeft de Satan geen terechte aanklacht meer. De oplossing voor de zonde, de dood aan het kruis, is er voor ons, om ons hart te veranderen, zodat wij leven. Maar nu wij leven, moeten we ons leven ten dienste stellen van God (vers 13).

Dit weten wij

Romeinen 6:6 zegt dat we weten dat onze oude mens gekruisigd is. Wij zijn gestorven met Christus. We hoeven niet meer te vragen of we mogen sterven, maar mogen geloven dat we gestorven zijn. Het is niet iets wat nog moet gebeuren, maar wat al gebeurd is. Je mag het zeker weten, je mag er God voor danken. Het is net als met de vergeving. We hoeven niet heel hard ons best te doen om vergeven te worden, of om te sterven voor de zonde. Het is al gebeurd en het enige wat we hoeven te doen is het dankbaar aan te nemen van God.

Kortom: We moeten weten dat onze zondige natuur met Christus is gestorven

Het moet voor je vaststaan

Romeinen 6:11 gaat nog een stapje verder. Daar zegt Paulus dat het voor ons moet vaststaan. We moeten het niet alleen weten, het moet echt vaststaan voor ons. Het is een opdracht. Houdt het altijd als een zekerheid dat we dood zijn voor de zonde maar leven voor Christus. Laat Satan je ook niet verleiden door twijfel. De zonde heeft niets meer over je te zeggen.

Kortom: Het is zo en dat moet voor je vaststaan.

Ten dienste stellen

Wij moeten ons ten dienste van God stellen en niet ten dienste van de zonde. God verlost ons van de macht van de zonde en WIJ moeten ons ten dienste van God stellen. Wij hebben een nieuw leven in Christus. Christus is ons nieuwe leven. Het is dan ook niet meer dan normaal dat wij ons leven ten dienste van Christus stellen. Onze handen, onze voeten, onze tijd, ze zijn niet meer van ons maar van God. We mogen ze niet meer voor onszelf gebruiken maar moeten ze volledig ten dienste stellen van God. Zijn wij daartoe bereid? God zal ons vragen dingen op te geven die hij niet in ons leven wil hebben. Zijn we ook daartoe bereid? Als wij ons niet volledig aan Jezus geven, kan hij ook moeilijk Zijn leven in ons leven.

Kortom: Stel je ten dienste van God

Hoofdstuk 7

Het begin van hoofdstuk 7 legt uit wat de betekenis van de wet is. Wij zijn dood voor de wet. De wet is er om de zonde te leren kennen, de wet geeft aan wat zonde is. Maar de wet prikkelt ook tot zonde. Over begeren zou je niets geweten hebben als de wet niet zei dat dat niet mocht. Dat wil niet zeggen dat de wet slecht is, nee de wet is goed. Maar de zonde heeft ons uitgaande van de wet ten dode geleid. Maar nu zijn we dood voor de wet en weken de zondige hartstochten die door de wet geprikkeld worden niet meer in ons (vers 5 en 6).

De tweede helft van het zevende hoofdstuk lijkt wat teleurstellend te zijn. Paulus vertelt ons eerst leuk dat we dood zijn voor de zonde, dat de zonde niet meer in ons werkt. Blijkt vervolgens dat Paulus heel graag wil doen wat God wil, maar dat de zonde in hem toch het verkeerde doet. Blijkbaar is de macht van de zonde nog niet uit zijn vlees weg. Terecht vindt hij zichzelf op dat moment een ellendig mens.

Wij willen vaak iets voor God doen, volgens de wet. Maar het beroerde is dat dan blijkt dat we dat helemaal niet kunnen. Met ons verstand zijn we wel dienstbaar aan de wet van God, maar met ons vlees aan de wet van de zonde.

Hoofdstuk 8

Het blijkt nu dat het niet genoeg is om met Christus te leven in plaats van dood te zijn door de zonde. We moeten ook nog in de Geest leven in plaats van in het vlees te leven. We moeten naar de Geest zijn, naar de Geest wandelen. De Geest is in ons.

Vers 8 maakt duidelijk dat de mensen die in het vlees zijn, God niet kunnen behagen. Zolang we in het vlees zijn krijgen we de taferelen die aan het eind van hoofdstuk 7 beschreven staan. Wat is dat dan? Het vlees is dat wat ons met de zonde verbindt. De Geest is dat wat ons met Christus verbindt. Zolang we in het vlees leven, blijven we verbonden met de zonde. We moeten naar de Geest leven om ons nieuwe leven dat we hebben gekregen in Christus zichtbaar te maken. We hebben een nieuw leven *in Christus*. Dat hebben we dus als we met Christus verbonden zijn, als we naar de Geest leven.

De wet vergaat niet, maar ik moet vergaan voor de wet. Jezus moet het doen in mij, niet ik. Jezus zegt dat hij niet gekomen is om de wet af te schaffen maar om de wet te vervullen. Jezus is degene die zich helemaal aan de wet gehouden heeft. Hij heeft de wet vervuld. Hij wil dat ook in ons doen. Maar dan moeten wij wel met Jezus verbonden zijn door in de Geest te leven. De wet wordt niet afgeschaft, maar Jezus vervult de wet in ons. Het verschil tussen de wet en de genade is dat de wet van mij vraagt iets voor God te doen en de genade houdt in dat God iets voor mij doet. *Wij hoeven zelf niets voor God te doen!!!!* Maar zolang wij zelf nog proberen om iets voor God te doen, geven we de Geest geen kans.

Leven in de Geest houdt in dat we Christus de gelegenheid geven om het werk in ons te doen. De hele strijd die we voeren om het goede te doen, de strijd tegen de verleidingen, die geven we op. We stoppen ermee. Dan geven we Christus de kans om het in ons te doen. Dat is leven naar de Geest.

We kunnen het mooi vergelijken met het volk Israël en de woestijnreis naar Kanaän. Het leven in het beloofde land is het leven naar de Geest. Voordat het volk het land in ging moesten ze leren vertrouwen dat God de strijd voor ze strijden zal. Toen ze nadat de 12 verspieders teruggekomen waren, niet vertrouwden dat God de strijd voor ze strijden zou, mochten ze het beloofde land niet ingaan. Jozua en Kaleb die God welvertrouwden, mochten het land wel in.

Blader nog eens terug naar de studie over Deuteronomium 8. Het leven in het beloofde land, het leven naar de Geest is een volledig vertrouwen op God, een leven volledig gebaseerd op God. Niet alleen van brood zal je leven, maar van alles wat uit de mond des Heren uitgaat. De basis van je hele leven is God. Uit zijn kracht leef je, zelf kan je het niet. Vertrouwen is nodig. Zie ook die vergelijking van een Windows upgrade tegenover formatteren en Linux installeren. De Heilige Geest vertrouwen, dat Hij in mij zal volbrengen, wat ik zelf niet kan. Het is geen kwestie meer van proberen maar van vertrouwen.

Elke verleiding die Satan je nu nog geeft is erop gericht om ons dingen uit eigen kracht te laten doen in plaats van te vertrouwen op God.

God heeft de Heilige Geest gegeven, over ons uitgestort. Dit is niet iets wat we door onze werken verdiend hebben, nee het is (net als de vergeving en de verlossing) iets wat God ons allemaal gegeven heeft. We hoeven God dus niet om de Heilige Geest te vragen, we moeten geloven dat God ons die al gegeven heeft. We mogen Hem daarvoor danken. De Heilige Geest woont in je hart (1Kor 3:16). Dit is niet een of andere vage kracht, nee het is God zelf die in je hart woont. Deze rijkdom in je hart is groot genoeg oor elke omstandigheid, die zich ooit in je leven zal voordoen. Wij zijn een tempel waarin God woont. Hierop moet volledige overgave volgen. Als we Gods tempel zijn, dan zijn we niet van onszelf.

2Kor 4:11 "want voortdurend worden wij, die leven, aan de dood overgeleverd, om Jezus' wil, opdat ook het leven van Christus zich in ons sterfelijk vlees openbare."

We moeten niets doen zonder ons volledig op God te verlaten. We moeten niet op onszelf vertrouwen en geen enkele beslissing zelf nemen. De kracht van onze ziel is bij ons allemaal aanwezig, maar we moeten die niet gebruiken. Alle natuurlijke

talenten die we hebben, kunnen we niet voor God gebruiken. Het is onze eigen kracht. We moeten werken uit Gods kracht. Uit onszelf kunnen we niets. We moeten ons op Hem richten en het van Hem verwachten.

Marcus 8:34 en 35: "Indien iemand achter mij wil komen die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volg mij. Wanten ieder die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen maar ieder die zijn leven verliezen zal om mijnentwil en om des evangelies wil die zal het behouden."

Je eigen wil moet uitgeschakeld worden. Je moet je helemaal overgeven aan Jezus.